THE WAY ШЛЯХ

Офіційний друкований орган Філадельфійської Архиєпархії Української Католицької Церкви

VOL. 72 - No. 13 | 10 липня, 2011 р. | Українська Версія

Грандіозна Церемонія Посвячення оновленого житлового комплексу „Вознесіння" відбудеться 17-го вересня, 2011 р.

22-го червня, 2011 р. в житловому комплексі „Вознесіння" відбувся День Відкритих Дверей для членів Ради Директорів і різних організацій, які відіграли роль в $11-мільйонному проекті оновлення житлового комплексу „Вознесіння". Українська Католицька Архиєпархія Філадельфії відкрила житловий комплекс „Вознесіння I" в 1967 р. і „Вознесіння II" в 1977 р., щоб за помірну оплату забезпечити якісним житлом старших людей в суспільстві. Однак, за час обслуговування на протязі майже половини століття, постарілі будівлі були в потребі істотного відновлення.

о. Філдс промовляє в житловому комплексі „Вознесіння".

о. Іван Філдс, який доповідав підчас Дня Відкритих Дверей від імені Ради Директорів сказав, що Українська Католицька Митрополія Філадельфії гордиться тим, що має це житло для людей. Забезпечуючи помешканням людей, ми поширюємо євангельське вістування і Боже слово."

Підчас Дня Відкритих Дверей, усі були задоволені можливістю "заглянути у майбутнє" проекту Відновлення, який буде завершений цього літа. Грандіозна Церемонія Посвячення запланована 17-го вересня, 2011 р. Зазначте дату цієї захоплюючої події у своєму календарі!

Камін в в житловому комплексі „Вознесіння I".

„Вознесіння" - це житловий комплекс для людей старших 62-ох років, що знаходиться під патронатом Української Католицької Архиєпархії Філадельфії. Щодо дальшої інформації про „Вознесіння" просимо телефонувати (215) 922-1116.

Дивіться відео з Дня Відкритих Дверей на нашому „Blog" www.thewayukrainian.blogspot.com

Події з Дня Відкритих Дверей житлового комплексу „Вознесіння”.

Зазначте дату 17-го вересня у своєму календарі, щоб побачити свіжі оновлення житлового комплексу „Вознесіння” і багато більшого, у тому числі комп'ютерну кімнату, кімнати для фізичних вправ, медитаційну кімнату та інше!

Зал в житловому комплексі „Вознесіння II”.

(фото: Тереса Сівак)

Курт Імгоф (Представник з офісу Сенатора Роберта П. Кейсі, мол.) та Іван Сівак (менеджер „Вознесіння”) сидять в телевізійній кімнаті житлового комплексу „Вознесіння I” підчас дня Відкритих Дверей.

Квартира, спроектована для людей з фізичними недоліками. (меблі не включені)

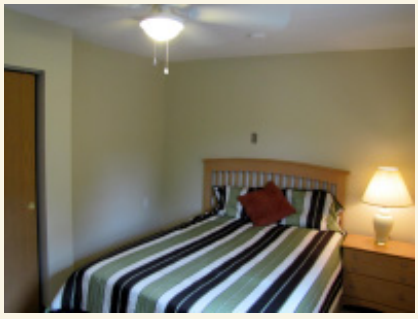

Вид Української Католицької Катедри з одного з вікон „Вознесіння”.

Ascension Manor
911 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123
215-922-1116
Equal Housing Opportunity

Преподобний Антоній Печерський (10-го липня)

Зійшовши з ними, Ісус став на рівнім місці, й була там велика сила його учнів і людей вельми багато з Юдеї та з Єрусалиму, і з побережжя Тиру та Сидону. Вони прийшли послухати його й оздоровитись від своїх недуг; і всі ті, що їх мучили нечисті духи, теж оздоровлялись. Увесь народ намагався його торкнутися, бо сила виходила з нього й усіх оздоровляла. Тоді він, звівши на своїх учнів очі, почав казати: "Блаженні вбогі, - бо ваше Царство Боже. Блаженні, голодні нині, бо ви насититеся. Блаженні, що плачете нині, бо будете сміятись. Блаженні будете, коли вас ненавидітимуть люди, коли вас вилучать, коли ганьбитимуть вас та коли викинуть, як безчесне, ваше ім'я Сина Чоловічого ради. Радійте того дня і веселіться, бо ваша нагорода велика в небі. (Лк. 6, 17-23)

Засновник Києво-Печерського монастиря. До прийняття чернечого постригу носив ім'я Антип. Народився близько 983 року у місті Любечі на Чернігівщині в міщансько-селянській родині, яка прийняла християнство й відзначалась великою побожністю.

Цю побожність перейняв і хлопчик Антип, який, почувши про чернече життя, ще в молодому віці викопав собі печеру і вирішив там подвизатися. Незабаром вирушив до Афону, де прийняв чернецтво й ім'я Антоній. Преподобний оселився у печері недалеко від житла старця Теоктиста, який став його духовним керівником і наставником.

Вже на початку свого перебування на Афоні Антоній дивував своїм подвижництвом навіть досвідчених монахів. Пробувши на Афоні певний час й зміцнившись духовно, за порадою Теоктиста повернувся в Київську Русь з метою заснувати монашество *«щоб і тут бути на користь і підтримку багатьох»*.

Прибувши в Київ у 1013 році, Антоній почав шукати місце, що нагадувало б Афон. Після тривалих пошуків вирішив оселитися у печері недалеко села Берестів під Києвом. В печері перед тим жив, молився й постився священик цього села - Іларіон, якого пізніше обрано митрополитом Київським.

Увесь час, як і на горі Афон, Антоній проводив у молитві, пості та праці. До нього приходили багаті й бідні, знатні й убогі — за порадою, благословенням та повчанням. Невдовзі коло Антонія зібралось 15 ченців; одним з перших сюди прибув преподобний Феодосій.

Все це започаткувало заснування Києво-Печерського монастиря. Літопис відносить заснування до часів князювання Ярослава Мудрого, а точніше — до 1051 року, коли в одній з печер оселився прп. Антоній.

За часів сина Ярослава Мудрого - великого князя Ізяслава - Антоній був вже досить відомим в цілій Київській Русі. Ченці, що згуртувалися навколо нього, розширили печери та збудували невелику церкву. Прп. Антоній хотів відбувати свій подвиг на самоті, а тому ігуменом монастиря призначив прп. Варлаама. Сам - знайшов собі нове місце й викопав нову печеру. Згодом тут з'явилось ще декілька печер, які стали називатися Ближніми або Антонієвими.

Через деякий час князь віддав всю Берестову гору монастирю і коли кількість ченців збільшилася, прп. Антоній благословив побудову на горі нової церкви, яка отримала назву Успіння Пресвятої Богородиці. На той час вже було зведено будівлю монастиря з келіями, до якого ченці перейшли жити з печер. Однак монастир назавжди одержав назву - Печерського.

Під час заколоту в Києві у 1069 році, коли спочатку на місце Ізяслава князем обрано його брата - В'ячеслава, а потім Ізяславу знову вдалося повернути собі престол, Антонію довелося залишити Київ

(Продовження на ст. 4)

Преподобний Антоній Печерський

(продовження з попередньої сторінки)

та на деякий час оселитися в печері на Болдиній горі біля Чернігова: Ізяслав запідозрив Антонія в участі у заколоті. Непричетність Антонія до цілої справи доведено дуже швидко й Ізяславові вдалося намовити його до повернення в Києво-Печерський монастир.

В монастирі Антоній прожив до кінця своїх днів і помер 10 липня 1073 року на 90-му році життя.

Преподобний Антоній Печерський відомий насамперед як засновник чернецтва в Київській Русі і зокрема — Києво-Печерського монастиря. Сам був яскравим зразком чернечого подвигу: суворим аскетом, що проводив свій час у пості та молитвах. До всіх, хто приходив за порадою, був чуйним та уважним. Лікував хворих зіллям, творив численні чудеса.

Прп. Антоній заповів, щоб мощі його були сховані від людського ока в тій же печері, де він виконував свою обітницю. Життя прп. Антонія з подробицями описане у Печерському патерику.

На думку істориків канонізація прп. Антонія відбулася між другою чвертю XII ст. і першою чвертю XIII ст. (*м. Григорій Яремчук, ЧСВВ)*

McAdoo Parish Teens Make a Difference

St. Mary's is a small parish tucked in the hills of the South Anthracite coal region of eastern Pennsylvania. Mostly forgotten or overlooked, St. Mary's Greek Catholic Church stands tall in an old former mining town. The church is one of our oldest, and was built in 1891. Distinguishing itself over the decades for having outstanding groups including, Choirs, a theater and performing group, Ukrainian Dance Ensemble, Ukrainian ethnic arts, and more, St. Mary's also produced 4 priestly and 2 diacon vocations.

Recently the outstanding good deeds of two young high school members of St. Mary's Parish have distinguished themselves and deserve our credit and acclamation. Both young men, Walter Price and Matthew Borchik, are active parish members. In fact, they serve as Acolytes for the Divine Services.

Walter Price was honored recently for achieving the rank of Eagle Scout. He labored at completing all aspects and fulfilling the requirements for this noble scouting rank. He was the guest of honor at a gathering for him of family, friends, and his Pastor, Father James Melnic. In addition to being a devout member of St. Mary's Church, Walter is a hard worker, an athlete, and an avid hunter and fisherman.

Matthew Borchik is a hard working skilled young man, who willingly gives his talents and efforts to his church. He recently distinguished himself by literally saving a man's life. He happened to notice a man walking in a fierce rain storm with his umbrella. The man was struck by a bolt of lightening which visibly passed through his body leaving him motionless on the ground. Matthew, witnessed this and without hesitation rushed to the man's side and to administer mouth to mouth resuscitation, thus reviving him and giving him a second chance at life. Matthew's heroic actions are affirmed and applauded by his parish community, his town, and soon he will be honored by the State of Pennsylvania.

Our faith tells us to live according to the example and ways of Our Lord, namely by following His law of love of others, and doing good to all. May these two young men and their proud parents be abundantly blessed with many happy years!

Fr. Deacon Michael Waak

57th HOLY DORMITION (ASSUMPTION)
PILGRIMAGE
AUGUST 13 – 14, 2011

ST. MARY'S VILLA / SLOATSBURG, NEW YORK
SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE

Theme: Mary Hope of Christians

SATURDAY, AUGUST 13TH

9:00 a.m. Divine Liturgy celebrated by Rev. Kiril Angelov (chapel) - English
followed by Panakhyda remembering deceased clergy, religious, pilgrims
Most Rev. Paul Chomnycky, OSBM, Eparch of Stamford

10:00 – 12:00 / 2:00 – 4:00 pm Workshops - Rooms to be announced

FOOD AVAILABLE AT PAVILION

5:00 p.m. Divine Liturgy, Rev. Jody Baran, main celebrant / homilist (grotto) - English
Choir of St. Michael the Archangel Cathedral, Passaic, NJ.
Blessing of Water (front of Villa)

8:00 p.m. Moleben to the Mother of God with candlelight procession (grotto) - English
Most Rev. William Skurla, main celebrant / homilist, Eparch of Passaic

SUNDAY, AUGUST 14TH

8:00 a.m. Lamentations to the Mother of God – Rev. Edward Young, celebrant (chapel) – English

10:00 a.m. Pontifical Divine Liturgy with procession to grotto followed by blessing of flowers
Most Rev. Stefan Soroka, Metropolitan Archbishop of Philadelphia, homilist
Most Rev. Paul Chomnycky,OSBM, Eparch of Stamford
Most Rev. Basil Losten, Bishop Emeritus of Stamford
Choir: St. Josaphat Ukrainian Catholic Church, Rochester, New York

12:00 p.m. Youth Liturgy, Rev. Vasyl Kornitsky, main celebrant / homilist (chapel) – English

1:30 p.m Healing Service with Akathist (Villa chapel, grotto steps)
Blessing of Religious Articles (front of St. Joseph's)
2:00 p.m. Stations of the Cross
3:00 p.m. Moleben to the Mother of God (Ukrainian –grotto)
Rev. Bohdan Danylo, main celebrant / homilist

Blessing of cars and buses

CONFESSION AVAILABLE THROUGHOUT THE ENTIRE WEEKEND

Reverend Bohdan Danylo, Rector St. Basil Seminary – Pilgrimage Spiritual Moderator

HOLY DORMITION PILGRIMAGE CONFERENCE SATURDAY
August 13, 2011 Sloatsburg, NY

MARY, A MODEL OF CONSECRATED LIFE

Most Rev. Paul Chomnycky, OSBM

Bishop Paul is the Eparch of the Eparchy of Stamford, CT. A native of Canada, Bishop Paul, was taught by the Sisters Servants in Vancouver.

RELIGIOUS LIFE IN AMERICA AMONG THE NEW IMMIGRANTS

Rev. Dr. Ivan Kaszczak

Rev. Dr. Bohdan Ivan Kaszak is the Pastor of the Protection of the Mother of God Parish, Bedford Hills, NY. He holds a Doctorate in Religious Education from Fordham University.

"FOLLOW ME" - A MODEL OF CHRISTIAN LIVING IN THE WRITINGS OF THE FATHERS OF THE BYZANTINE CHURCH...

Rev. Maxim Kobasuk, OSBM

Rev. Maxim Kobasuk is a member of the Order of the Fathers of St. Basil the Great. He is currently the Spiritual Director of St. Basil Seminary.

MARY, THE HOPE OF CHRISTIANS IN OUR LITURGICAL SERVICES

Rev. Archpriest Bohdan Danylo

Rev. Archpriest Bohdan Danylo is the Rector/President of St. Basil College Seminary, Vocations Director and Director of Youth Ministry for the Eparchy of Stamford.

MARY'S ROLE IN THE DOMESTIC CHURCH

Natalyia Pistun

Natalyia Pistun works for St. Basil Seminary and the Eparchial Museum. She holds a Degree in Canon Law.

MARY, MODEL OF GOD IN ICONS

Rev. Msgr. Mitred Archpriest John Terlecky

Msgr. John Terlecky is the pastor of St. Peter & St. Paul Parish in Ansonia, CT. He serves as Econom for the Stamford Eparchy.

Мозаїка Знамення Пресвятої Богородиці, Українська Католицька Катедра Непорочного Зачаття, Філадельфія, ПА

Священик – відважна людина

Чи ви коли–небудь задавалися питанням, якими сильними є наші священики? Щоправда, ми маємо деяких священиків, які є фізично міцними (давніше, Релігійно–Інформаційна Служба України опублікувала статтю про 60–річного священика, який став чемпіоном на національному чемпіонаті з важкої атлетики), але те, що я тут маю наувазі це духовна, моральна, і розумова мужність – відвага, в найкращому розумінні цього слова. Священик є міцною людиною, тому що він передусім слабка людина, зміцнена Божою Ласкою. Хоча священик має свої недоліки, хиби, і гріхи, якщо його серце відкрите для Святого Духа і він цілком зосереджений на Христі, Бог може творити чуда через нього. Сказати закоренілому злочинцеві, або комусь, хто втратив всяку надію: "Відпускаються тобі гріхи Твої" вимагає відваги і стальних нервів. Потрібно великої сили, щоб утішити того, хто в депресії, страждає від шкідливої звички, або переживає втрату близької особи. Потрібно непохитної посвяти Богові, щоб проповідувати Слово, особливо, коли треба виправити особу, яка проповідує єресь, або засудити загально прийнятий суспільством гріх.

Усі наші священики, духовенство і монаші чини мають необхідне бажання служити Богові та усім вам, вірні. Необхідно терпеливої та невпинної посвяти і повного зосередження на Ісусі Христі, нашому Спасителеві, щоб служити Богові усім своїм серцем, розумом, тілом, і душею. Христос наш Бог і наша Церква шукають таких осіб з відвагою та сильною посвятою, щоб служити Йому з вірою і любов'ю.

о. Павло Макар

Можливо, ви відчуваєте, що Бог кличе вас служити Його Церкві?

Якби Ви бажали поговорити про Боже покликання у вашому житті, не вагайтеся сконтактуватися з:

Отцем Павлом Макаром
Керівником комісії у справах покликань
Української Католицької Архиєпархії Філадельфії
827 North Franklin Street
Philadelphia, PA 19123–2097

Тел.: 1–215–627–0143
Факс: 1–215–627–0377

E-mail: ukrvocations@catholic.org

Find us on Facebook

follow me on twitter

Приходьте і знайомтеся з вашими священиками і богопосвяченими чоловіками й жінками!

о. Андрій Рабій

Парох Української католицької церкви Різдва Пресвятої Богородиці, Reading, PA

ФЕСТИВАЛЬ

у 20-ту річницю незалежности України

НЕДІЛЯ, 21. СЕРПНЯ 2011

ПОЧАТОК: 12-ма ГОД. ПОПОЛ.

"TRYZUB" UKRAINIAN - AMERICAN SPORT CENTER
County Line & Lower State Roads ~ Horsham, PA
(215) 343-5412 ~ www.tryzub.org

Виступи на Сцені:

Танцювальний Ансамбль
СИЗОКРИЛІ *(New York City)*

Танцювальний Ансамбль
ВОЛОШКИ *(Philadelphia)*

Іннеса Тимочко- Декайло
(Lviv, Ukraine)

Струнна Оркестра Фрелинджер
(Philadelphia)

Програма:

12:00 - 1:30 Музика й Танцьі - Ансамбль "Карпати" / 1:00 - 4:00 Розваги для дітей

***1:30 - 4:00* Головна Програма на Сцені**

12:00 - 5:00 Мистецькі вироби - Базар

***4:00* – Забава: Оркестра "Fata Morgana"**

Смачні страви і напитки

ВСТУП: $15.00; Студенти: $10; Діти до 14 років – безплатно)

Fathers and Sons Serve Together at Father's Day Divine Liturgy

Story and Photos by JOHN E. USALIS (staff writer jusalis@republicanherald.com)

Published: June 20, 2011 Republican-Herald

Pictured above left to right are: Jacob Damiter, Peter Damiter, Devan Shimko, George Shimko, Hunter Shimko, John Spotts, Michael Spotts, Deacon Paul Spotts, Nicholas Meridionale, Rev. Archpriest John M. Fields, John Meridionale, Robert Meridionale, Stephen Mazur, Stephen Mazur, Alex Mazur.

FRACKVILLE - Five fathers and their nine sons celebrated a very special Father's Day in St. Michael Ukrainian Catholic Church on Sunday as they assisted at the Divine Liturgy to celebrate the Sunday of All Saints.

For the first time, active altar boys in the parish served with their fathers, most of whom were altar boys in their youth, to commemorate the special day and the link between generations in serving the Catholic Church.

The Very Rev. Archpriest John M. Fields, pastor, wished all fathers a very special day, and prayed that those who have died that "they may rest in the bosom of Abraham and numbered among the saints and that their memories may be eternal."

The fathers and sons participating were Deacon Paul Spotts and sons, John and Michael; Robert Meridionale and sons, John and Nicholas; Peter Damiter and son, Jacob; George Shimko and sons, Devan and Hunter; and Stephen Mazur and sons, Alexander and Stephen.

Another father and son were in the choir loft - Dr. Michael Halupa, cantor, and son, Anthony.

"Any man can be a father, but it takes someone special to be a dad," Fields said in his homily. He spoke of Jesus telling His followers to pray "Our Father," the fathers in the Old Testament, and the commandment to "Honor your father and mother."

The fathers were honored to be asked to serve at the altar with their sons.

"I thought it was great. I was very proud to stand there with my sons. It will

(continued on next page)

Fathers and Sons Serve Together at Father's Day Divine Liturgy

(continued from previous page)

be something to remember for a long time," Mazur said, who had not been an altar server before.

His son, Stephen, has been an altar boy for seven years, while his brother, Alex, has been one for six years.

"It was different and something to remember," Stephen said about serving with his father.

"It was nice that he was able to serve with us for Father's Day," Alex said.

Peter Damiter had served at the altar about 30 years ago, and he was pleased to have a new memory to go with Father's Day with his son, Jacob, a sentiment also passed along by George Shimko, who also has experience, having last served about 25 years ago.

Devan has been an altar boy for about four years. "It was fun, but it was also a little bit awkward for awhile until we moved along," Devan said.

Robert Meridionale said he had experience at the altar, but in another Catholic rite.

"I was approached by Father a couple of weeks ago and asked me if I wanted to do this, and of course I wanted to do it since I was an altar boy in the Roman Catholic Church for 10 years," Meridionale said. "It was something I always liked doing, and it was a honor to be up there on the altar. It's something that when you're younger you take for granted. Now it felt really good to be up there and be part of it with your sons. It's a great experience."

Deacon Paul Spotts proclaims the Gospel surrounded by altar boys and their fathers.

Frackville Honors High School Grads

On Sunday, June 5, North Schuylkill High School Class of 2011 graduates Tanya Halupa and Maria Spotts were honored during the Divine Liturgy at St. Michael's Ukrainian Catholic Church, Frackville, Pa. Tanya, daughter of Dr. and Mrs. Michael Halupa will continue her education at Kutztown State University. Maria is the daughter of Rev. Deacon Paul and Donna Spotts. She will attend Bloomsburg State University in the fall.

Pictured above are (l. to r.): Tanya Halupa, Rev. Archpriest John M. Fields, Rev. Deacon Paul and Maria Spotts after the June 5 Divine Liturgy in St. Michael's Church, Frackville, Pa.

ANNOUNCEMENTS BY METROPOLITAN STEFAN SOROKA

Effective June 27, 2011, Very Rev. Robert Hitchens is appointed Dean of the Washington Protopresbyterate. We are grateful for the ministry as Dean of his predecessor, Rev. Taras Lonchyna, who has extended himself to serve the Protopresbyterate for the last decade and is now relieved of this responsibility.

Effective July 1, 2011, Rev. Volodymyr Baran, CSsR will undertake the responsibilities as Pastor of Annunciation of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Manassas, VA and St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Richmond, VA. He is also assigned to do missionary work in Virginia, searching for Ukrainian communities which may require pastoral initiatives from our archeparchy.

Український Фестиваль
у місті Томс-Рівер.
Субота 10 Вересня, 2011
із 12:00 по 6:00 годину

АДРЕСА
Українська Католицька Церква
Св. Стефана
1344 White Oak Bottom Road,
Toms River, NJ 08755

(Two streets north of Church Rd, Between New Hampshire & Old Freehold)

Смачні Українські Страви
та Напої, Базар, Розиграші,
Жива музика "Український Ансамбль Черемош",
Українська Танцювальна Група "Барвінок"
виступатиме в 3:00 годині
За інформацією телефонуйте 732-505-6053

Голубці

Вареники (пироги)

Ковбаски з капустою

Деруни (картопляні пляцки)

Червоний борщ

Галушки

A letter from visitors who went to the Cathedral to see the replica of the Shroud of Turin and toured the Treasury of Faith Museum, Philadelphia, PA

Sister Timothea,

Can't tell you how much we enjoyed meeting you and taking the tour(s). Thank you so much for your generosity with your time.

I am a retired science researcher, with a background in immunology & cellular biology. My wife & I met when I was in graduate school, she was starting physical therapy school. I retired 12 years or so ago to teach high school science full time, something I had always wanted to do. I teach Chemistry at Knoxville Catholic High School, we have just under 700 students; I am originally from Knoxville, I have always carried a love for the TN mountains in my heart, so it was a no brainer for me to move back here. I spent most of my research career in MD (Baltimore & Bethesda), also worked at the ECU School of Medicine in NC before moving back to Knoxville. My wife works with cancer patients, you probably picked up from talking to her, that she is a saint, and I am the luckiest guy alive to be with her.

I have always been interested in the Shroud since I first saw the images in the early 80s, but have only studied the scientific findings in more detail the past few years. I had hoped to travel to Turin for the exhibition in 2010, but my schedule just didn't quite work out. This past Lent, I decided to read/watch everything I could find about the Shroud and became especially interested in the studies on the bloodstains. For me, it's an irresistible mix of faith & science-I've never thought they had to be mutually exclusive, but should really complement each other. I've been working on an overview article about the blood studies that have been done on the Shroud, especially the typing experiments, and hope to complete it by the summer's end; when things wrap up, I'll send you a (personally autographed) copy!

I've seen several life-size displays of the positive & negative images of the Shroud, with separate front & back images, but never a replica of how the Shroud actually looks (together, in one piece). I was struck by how clearly the weave/twill was and the how realistic the color/tint of the cloth was compared to the photographs & videos I've seen of the actual Shroud. Way more detail than the previous backlit displays I had seen. Moreover, even though it is a replica, I felt as though I was standing in the presence of something Holy; praying together with you with our hands on the image & touching the bloodstains is something I will never forget. I can't thank you enough for giving us the opportunity.

We also really enjoyed going through the Treasury of Faith Museum, I didn't really know what to expect, but was surprised at how large your collection is-was all very, very interesting.

Have a Blessed week & a Blessed summer.

All our Best Regards,

Kelly & Kathy Kearse

P.S. Attached is a photo I took during our visit-have been using this as my computer screensaver the past couple of weeks

Golden Jubilee Celebration
Sisters of the Order of Saint Basil the Great

On May 28, 2011, a Divine Liturgy was celebrated in the Holy Trinity Chapel of the Sisters of St. Basil the Great to honor Sister Susanne Matwijiw, OSBM, on the occasion of her 50th anniversary. Divine Liturgy was concelebrated by Metropolitan-Archbishop Stefan Soroka and Archpriest Daniel Troyan, chaplain to the Sisters, and was followed by a Jubilee dinner, which was attended by the Sisters in the Fox Chase community, by members of the clergy, and by friends of the honoree. At the Divine Liturgy Archbishop Stefan spoke of the special qualities of the Jubiliarian, especially her humanness and her ability to impart joy, love and life to her students, Sisters and friends.

Photo caption: (back row) Jubilarian Sr. Susanne Matwijiw flanked by Rev. Archpriest Daniel Troyan, chaplain of the Sisters of the Order of St. Basil the Great, Most Rev. Metropolitan Archbishop Stefan Soroka and Provincial Council members Sisters Lydia Ann Sawka, Maria Rozmarynowycz, Dorothy Ann Busowski, Provincial, Joann Sosler, Anne Laszok. (photo credit Sr. Lydia Anna Sawka)

Sister Susanne was born in Lisenburg, Germany. She and her parents, Roman and Ksenia, immigrated to the United States, first settling in Virginia and then moving to Chicago where another child, Irene, was born into the family. The family attended St. Nicholas Cathedral and the children attended Chicago's St. Nicholas School. Sister then came to Fox Chase to attend St. Basil Academy. Graduating from the Academy, she returned to Chicago, where she worked for a short time at City National Trust Company Bank. She applied and was accepted as a postulant by the Sisters of St. Basil the Great in 1961.

After receiving her BA in European History from Villanova University, Sister Susanne taught at Immaculate Conception Elementary School in Hamtramk, Michigan, SS. Cyril and Methodius School in Olyphant, Pennsylvania, St. Basil Elementary School, and St. Nicholas School in Philadelphia. Her second BA in Art Education led her back to Fox Chase to teach at St. Basil Academy. A creative and well-liked teacher, her personal educational journey came full circle when she received her master's in education in 2009. An accomplished artist, Sister continues her professional career at St. Basil Academy, teaching Art, History, and Ukrainian culture and language.

During the dinner, in her tribute to Sister, Sister Dorothy Ann spoke of her many talents, especially in art, and commented that the various pieces on display in the monastery—all marked by a soft and flowing style, was reflective of her very person. She further observed that Sister is "constantly looking for a

(continued on next page)

Golden Jubilee Celebration
Sisters of the Order of Saint Basil the Great

(continued from previous page)

deeper understanding of who she is as one of God's own and reflects that to her students. She speaks often about her students in loving and caring terms, and it is easy to see her commitment to their education, devotion to their well-being, and mastery of the materials that she transmits to them."

Addressing the honoree, the provincial superior concluded, "Your relationship to your students is as John Steinbeck so nicely describes . . . 'a great teacher is a great artist . . . teaching might even be the greatest of the arts since the medium is the human mind.'"

Centennial Celebration Continues with Open House

On Saturday, June 18, the Sisters of the Order of Saint Basil the Great hosted an Open House on their grounds in Fox Chase. Over sixty people attended the event, which included a tour of the buildings and grounds.

Alumnae, neighbors and friends strolled through the former Saint Basil Academy; the first Motherhouse for the Sisters (which was also the former residence of Betsy Ross); Holy Trinity Chapel; and the Basilian Spirituality Center. The day concluded with light refreshments served outdoors.

The Sisters are half-way through a one year celebration of one hundred years in America, and they look forward to the next event: the Pilgrimage to the Mother of God on October 2, 2011. The Centennial Year will close with a Divine Liturgy and Banquet on November 6, 2011.

For more information contact the Sisters' Development Office at 215.379.3998 or visit the Sister's website at www.stbasils.com.

Celebrating 100 Years in America as a praying, healing, life-giving presence.

Kathy Notarfrancesco, Sister Pula Jacynyk and Sister Barbara Terefenko at the refreshment table.

Tour Guide, Sister Marina Bochnewich and visitors in the Spirituality Center.

A Young Priest Remembers One of His Elders

Then Jesus appeared: he came from Galilee to the Jordan to be baptized by John. John tried to dissuade him, saying: "It is I who need baptism from you, and yet you come to me!" (Matthew 3:13-14)

These words, written by the evangelist Matthew, rang in my head last week, for I was present to lay **Father Augustine Molodowitz** in his resting place within the bosom of the Earth until the second coming of our Lord Jesus Christ. I was asked to pray the Panachida, grant him final absolution, and to bless and seal his grave. For a relatively new priest, this was moving for me as this was my first time laying someone in their final resting place by myself. It was even more moving to me, however, for I was an altar boy for Father Gus (as he was fondly known to many) during my high school and early college years, during the days when he was assigned as an assistant to Father Roman Dubitsky, helping to serve the parishes of the Assumption of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in Perth Amboy, NJ, and St. Stephen's Ukrainian Catholic Church in Toms River, NJ. It was not easy, for I remember Father Gus when I was young; it reminded me of the time when I was a seminarian, assigned to Washington Hospital Center for supervised ministry training, learning how to provide pastoral care to the sick and the dying. One particular day, I was sent to visit and care for a sick priest over at National Rehabilitation Hospital (which is connected to Washington Hospital Center). I felt a sense of inexperience and vulnerability and yet a sense of awe and grave responsibility, ministering to one who supposed to minister to me. But as Our Lord, Jesus Christ, replied to John the Baptizer:

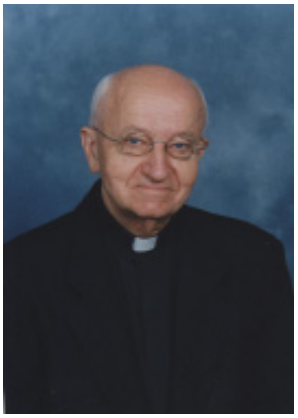

Leave it like this for the time being; it is fitting that we should, in this way, do all that uprightness demands. (Matthew 3:15)

In a certain way, it is fitting that a young altar boy who served with Father Gus at the altar now laid him to rest. It was sad, for it was the funeral director, the cemetery manager, and I at that secluded spot at the cemetery in Bala Cynwyd for his burial. No one should ever die alone, especially a priest who has served people with his unique talents in Christ. Yet Father Gus wanted it that way. Most who know Father Gus, knew he was a quirky, and at times, a troubled man, with his own ways and his own crosses to bear. Sometimes this rubbed people the wrong way. Yet he had a pastoral love that was second to none, for once you got past his eccentric exterior, you realize the heart of gold that he had. He was present to the various parish societies as a chaplain to them. He had a love for the liturgical services that shone forth, especially in his melodic singing. In particular, Father Gus had a very deep pastoral love for those who were suffering. I will never, ever, forget his dedication in ministering to the sick and the shut-ins of our parish. He would make it a point to visit the sick and the shut-ins at least once, if not twice a week or more! If you found yourself suddenly in the hospital, he would show up in your room, almost out of thin air, and say hello, bless you and give you the sacraments if you needed them. He always was there when you needed him, especially when you were sick, ready to help extend the comforting presence of the Lord when you needed it. To me, Father Gus was, in a way, a modern day "un-mercenary", ranking with those saints who selflessly gave themselves to comforting the sick and the suffering, not accepting any pay or recompense while healing and souls in the name of Jesus Christ.

Despite his imperfections and eccentric ways, Father Gus was blessed with many graces from God that he freely and unconditionally shared with others. Father Gus is an inspiration to me as a priest; he carried his crosses to the utmost of his ability and selflessly shared himself to serve the Church and to comfort those who were sick, suffering, and dying. I personally will always keep his memory eternal for the selfless love he had for the church, and especially for his compassion and mercy that he freely gave to those who were suffering from illness and injury. May God grant him rest among the saints in paradise, and may his memory always be eternal, Вічная Пам'ять!

Rev. Paul J. Makar

For the obituary of Father Augustine Molodowitz, you may view it at www.fletchernasevitch.com.

О. Ігор Роїк

Четверта Божа Заповідь
Обов'язки родичів (2)

„Ніхто ж ніколи не ненавидів свого тіла, навпаки,він його годує і піклується ним, як і Христос Церквою" (Єф. 5, 29).

Перша наука дорогої, побожної матері не забувається ніколи. Те, що побожна мати словом і прикладом вложила у спокійне, м'яке дитяче серце, ніколи не залишиться у ньому мертвим насінням. З роками, багато наук вивітрюються з пам'яті, але сердечні слова родичів, їх живий приклад, постійно знаходяться в душі і є запорукою спасіння. Наступним обов'язком родичів є настанова своїх дітей. З дітьми так, як з ріллею; хоч як старанно її приготовляємо, незабаром тут і там з'являється бур'ян, який потрібно виполоти. Наша релігія вчить, що всі ми приходимо у цей світ ослаблені первородним гріхом, і що людина має в собі нахил до гріха, до зла. *„Дух бадьорий, але тіло немічне" (Мт. 26, 41).* Цей нахил до гріха залишається також і після Хрещення. Дуже часто навіть у найменших дітей можна легко запримітити такі злі нахили - спротив, завзяття, злість, злобу, заздрість, нахил до крадіжки, жорстокість. Все це потрібно управильнити вихованням, тобто застосуванням середників, здатних привести дитину до доброго і утримати від злого. Так само, як деяке насіння треба засівати вчасно, потрібно також вчасно вкладати в душу дитини послух. Відтак, на основі послуху можна будувати далі.

Дитину потрібно заохочувати до добра і до виконання обов'язків. Коли бачимо якесь занедбання, або відсутність бажання сповнити той чи інший обов'язок, вживаємо напімнення та пересторогу. Коли дитина далі на справляється зі своїми обов'язками, тоді повинні слідувати скартання та догана. Коли і це не допомагає, останнім середником залишається покарання. Коли, однак караємо дитину, то вона повинна бачити, що родичів спонукає до кари тільки любов та турбота про її щасливе майбутнє. Як часто можна почути від старших людей: „Я дякую своїм родичам, що вони були суворими до мене, інакше я б виріс нікчемою".

Обов'язком родичів є також також виховувати та дбати про дочасне добро дітей. Вони зобов'язані посилати своїх дітей до школи, щоб діти могли навчитися потрібних навиків до життя. Дальшим обов'язком є спонукати дітей до працьовитості та не дозволяти їм байдикувати. Це найважливіші обов'язки родичів щодо своїх дітей.

Слід також дещо згадати і про нерідних родичів - про вітчима і мачуху. Прикро, що ці слова не мають доброї слави між нами, християнами. Але багато таких людей у світі добросовісно виховують дітей, що втратили батька або матір, як своїх рідних, та з вірою і любов'ю сповняють обов'язки опікунів. Господь Бог сторицею віддячить їм за їхні добрі діла.

Дорогі родичі! Не забувайте у всіх засобах виховання про молитву, яка є найкращим засобом виховання. Виховуйте дітей свідомими громадянами та співнаслідниками Христа, і Господь Бог рясно винагородить вашу батьківську турботу та вірність для своїх дітей.

Владику Гліба (Лончину) призначено Апостольським екзархом у Великобританії

У вівторок, 14 червня 2011 року, у Ватикані повідомлено про те, що Святіший Отець Венедикт XVI, взявши до відома рішення Синоду Єпископів УГКЦ, призначив Преосвященного Владику Гліба (Лончину) Апостольським екзархом для українців візантійського обряду у Великобританії. Дотепер Владика Гліб був Апостольським адміністратором вакантного осідку цього екзархату.

Пригадаємо, що Владика Гліб народився 23 лютого 1954 р. в українській родині в м. Стюбенвіл, США. Богословську освіту здобував у Римі: у Папському університеті «Урбаніанум» захистив ліценціат з біблійного богослов'я, а в Папському східному інституті - докторат з літургіки.

У 1975 році він вступив до українського монастиря отців студитів у Ґроттаферраті (біля Рима), а 1977 року був висвячений Блаженнішим Йосифом (Сліпим) на пресвітера. Деякий час душпастирював у США, а 1994 року разом зі співбратами-студитами прибув до України, де виконував різні служіння.

27 лютого 2002 року отримав єпископські свячення і був призначений Єпископом-помічником Львівським. Через рік він розпочав служіння Апостольського візитатора для українців греко-католиків в Італії та прокуратора Верховного Архиєпископа УГКЦ в Римі, а з березня 2004 року – Апостольського візитатора в Іспанії та Ірландії.

2 червня 2009 Владика Гліб став Апостольським адміністратором Екзархату для українців візантійського обряду у Великобританії.

Апостольський екзархат для українців візантійського обряду в Англії та Уельсі створено у 1957 році, а у 1968 році його юрисдикцію поширено на всю Великобританію. Це єдина католицька структура східного обряду в Сполученому Королівстві.

За матеріалами
www.radiovaticana.org

http://
www.ugcc.org.ua/

Папа Бенедикт XVI призначив Главу УГКЦ членом Конгрегації Східних Церков

22 червня 2011
|
Призначення відбулося у Ватикані 22 червня.

Конгрегація для Східних Церков – це відомство Римської Курії, покликане для того, щоб сприяти зростанню, забезпечувати збереження літургічної, духовної та дисциплінарної спадщини Церков візантійського, сирійського, вірменського, халдейского та коптського обряду, які є в єдності з Апостольською Столицею.Стосовно єпархій, єрархів, духовенства, клиру та вірних східного обряду вона здійснює такі самі завдання, які для вірних латинського обряду здійснюють відповідні Конгрегації. Крім того, в окремих регіонах вона має ексклюзивну юрисдикцію, де їй підлягають також вірні латинського обряду.

(Продовження на ст. 19)

Папа Бенедикт XVI призначив Главу УГКЦ членом Конгрегації Східних Церков

(продовження з попередньої сторінки)

Конгрегація складається з кардинала Префекта, який нею управляє з допомогою Секретаря, та з кардиналів, архиєпископів та єпископів, призначених Папою. Від 2007 року її очолює кардинал Леонардо Сандрі, а 2009 року Секретарем призначено архиєпископа Кіріла Васіля, ТІ. З природи самого права членами Конгрегації Східних Церков є Патріархи та Верховні Архиєпископи Східних Католицьких Церков, а також Президент Папської Ради сприяння єдності християн. Про це інформує Радіо Ватикан.

http://risu.org.ua

Призначено нового Апостольського Адміністратора для українських греко-католиків в Аргентині

22 червня 2011

Сьогодні у Ватикані повідомлено про те, що Папа Бенедикт XVI призначив владику Даниїла (Козлінського), дотеперішнього єпископа-помічника української греко-католицької єпархії святого Івана Христителя в Куритибі (Бразилія), Апостольським Адміністратором sede vacante (вакантного осідку) української греко-католицької єпархії Покрова Пресвятої Богородиці в Буенос-Айресі (Аргентина).

Пригадаємо, що до 25 березня 2011 року, тобто до обрання Верховним Архиєпископом Києво-Галицьким, цю єпархію очолював Блаженніший Святослав (Шевчук).

59-річний владика Даниїл, який у червні 2007 року був призначений єпископом-помічником української єпархії в Бразилії, народився 18 лютого 1952 року в місцевості Параізо (Пато Бранко, штат Парана, Бразилія). Навчався в Малій семінарії Св. Йосипа в Понта Ґросса, штат Парана, та Василіянській школі в Куритибі. Після філософських і богословських студій 10 лютого 1980 року отримав пресвітерське рукоположення. У 2006 році здобув бакалаврат з молодіжного душпастирства та катехитики в Папському салезіянському університеті в Римі. Дотепер, як єпископ-помічник, Владика Даниїл виконував обов'язки єпархіального Синкела та відповідав за душпастирство в регіоні Уніан-да-Вітторія. Про це повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

(Photo: http://www.ucrania.com)

http://risu.org.ua

Продовжуючи п'ятсотлітню традицію, УГКЦ презентує новий Катехизм

Особливість богословської традиції УГКЦ, яка є східнохристиянською у своїх джерелах, визначає потребу окремого Катехизму. Відзначення ювілею Тисячоліття Хрещення Русі-України 1988 року та вихід із підпілля УГКЦ в Україні викристалізували ідею нового Катехизму, в якому б християнська віра була передана у руслі власної тисячолітньої традиції.

Таку думку висловив Глава УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук). 24 червня у Львові він проголосив новий Катехизм УГКЦ «Христос – наша Пасха», який розкриває віровчення Церкви у трьох частинах: віра, молитва та життя Церкви.
На переконання Блаженнішого Святослава, глибше пізнання свого християнського коріння допоможе вірним віднайти власну ідентичність у сучасному світі з його викликами глобалізації та асиміляції і, водночас, пізнати універсальну вартість нашої традиції. «Сучасне становище УГКЦ в Україні та світі, запити вірних Церкви окреслюють мету цього Катехизму: допомогти вірним краще пізнати і глибше втілити у власне життя передану отцями нашої Церкви Христову віру, плекати київську християнську традицію, знайти в їх світлі відповіді на виклики сьогодення», – зазначив Глава УГКЦ.
У вступному слові до Катехизму УГКЦ Блаженніший пригадує слова свого попередника кардинала Любомира Гузара, який пояснював потребу такого видання так: «Наука Христова є одна й та сама для всіх, віра Христова також та сама для всіх католиків, незалежно від того, якого обряду вони є і до якої помісної Церкви належать. Натомість богословське розуміння Богом об'явлених правд може бути іншим у різних культурах, як бувають різними літургійні обряди».

Катехизм «Христос – наша Пасха» продовжує традицію писаних чи друкованих катехизмів УГКЦ, початки якої сягають ще XVI ст. Відтоді не було століття, в якому не з'явився б новий Катехизм. Якщо згадати хоча б деякі, то варти уваги Катехизм з XVII століття, укладений святим священномучеником Йосафатом, Архиєпископом Полоцьким, Катехизм під назвою «Народовіщаніе іли слово к народу католическому» з XVIII століття, «Великий катехизм для парафіяльних шкіл» з XIX століття і Катехизм «Божа наука» з XX століття.

Презентація Катехизму відбувається в межах Міжнародної науково-практичної конференції, яка проходить у Львові 24-27 червня 2011 року. Учасниками Конференції є єпископи, священики, монахи та миряни УГКЦ з США, Канади, Росії, Польщі, Бразилії, Сербії, Португалії та України. Новий Катехизм перекладуть англійською, польською, російською, португальською та іспанською мовами. Перекладатимуть у тій країні, яка є носієм мови.

Департамент інформації УГКЦ

«Справжня свобода настає тоді, коли ми наближаємося до Бога», - Блаженніший Святослав

26.06.11

Сьогодні у храмі Різдва Пресвятої Богородиці м. Львова відбулася Божественна Літургія, яку очолив Блаженніший Святослав (Шевчук), Глава УГКЦ, з нагоди святкування 10-ї річниці візиту блаженного Івана Павла II в Україну. З ним співслужили: Владика Ігор (Возьняк), Архиєпископ Львівський, Владика Петро (Стасюк), Єпарх для українців-католиків в Австралії, Новій Зеландії та Океанії, Архиєпископ Микола (Етерович), Генеральний секретар Синоду Єпископів Католицької Церкви, Владика Василь (Івасюк), Екзарх Одесько-Кримський. Були також семінаристи, монахи і монахині та більше ніж 50 священиків.

Рівно 10 років тому, тут, біля церкви Різдва Пресвятої Богородиці (тепер це майдан Івана Павла II) відбулася зустріч Папи з молоддю. Тоді зійшлося понад 500 тис. людей. Сьогодні, з нагоди десятиріччя візиту, у Божественній Літургії взяли участь, за приблизними підрахунками, близько 100 тис. вірних. Минає також десятиліття, як блаженний Іван Павло II беатифікував 28 мучеників Української Греко-Католицької Церкви.

У проповіді Блаженніший Святослав згадав про зустріч Папи Івана Павла II з молоддю, як «під час холодного, але літнього дощу, Святіший Отець заспівав пісню, в якій були такі слова: «Дощ іде, діти ростуть».

Предстоятель УГКЦ підкреслив, що під час візиту Іван Павло II говорив про свободу. «Справжня свобода настає тоді, коли ми наближаємося до Бога, коли ми обираємо його, коли ми прямуємо дорогою десяти Божих заповідей. Говорячи про цю дорогу, про той розвиток цивілізації, він тоді сказав всім нам, що справжня цивілізація полягає не лише в економічному поступі, а найперше у розвитку людському, моральному і духовному» - зазначив Блаженніший Святослав.

Подарувавши УГКЦ блаженних новомучеників, Іван Павло II дав нам дороговказ, приклад, який ми повинні наслідувати і за яким маємо йти. Тоді, під час беатифікаційної Літургії, він сказав нам, що «мучеництво є найвищим способом служіння Богові й Церкві».

Крім того, Глава УГКЦ згадав, що під час візиту Івана Павла II до Львова у місті зменшилася злочинність, «ніхто більше не хотів творити зла, бо відчули, що від цієї особи, наслідника апостола Петра, випливає велика сила Божа, Дух Святий, який потягує усіх нас до Христа».

«Ми дякуємо Господу Богу за дар цього візиту, за дар мучеництва для нашої Церкви, дякуємо йому за те, що наша Церква живе і розвивається. Просимо у Господа Бога, щоб тим шляхом, на який нас повів блаженний Папа Іван Павло II, ми твердо ішли разом» - сказав на завершення Блаженніший Святослав.

Після Літургії Глава УГКЦ надав слово Архиєпископу Миколі Етеровичу, який згадав про зустріч Папи з молоддю, що відбулася на тому ж місці, «коли своїм словом і молитвою він змусив виглянути сонце, проганяючи темні хмари і дощ, майже як знак того, що після періоду бурі настане краще майбутнє для молоді, яка є надією Церкви і України».

«Між 1345 блаженними святими, проголошеними Іваном Павлом II, є багато українців», - зазначив у своєму слові Генеральний секретар Синоду Єпископів Католицької Церкви Владика Микола.

Для Департаменту інформації

Софія Яців

http://www.ugcc.org.ua

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Верховний Архиєпископ Києво–Галицький

Вих: ВА 11/199

Преосвященні Владики!
Всесвітліші та всечесніші отці!
Преподобні брати і сестри в монашестві!
Дорогі у Христі!

Слава Ісусу Христу!

Уже майже два десятиліття у Львові діє навчально-науковий заклад – спершу під назвою Львівська богословська академія, а тепер Український католицький університет (УКУ), який щораз більше привертає увагу української та світової академічної спільноти. У час, коли Патріарх Йосиф (Сліпий) засновував УКУ в Римі (1960-ті роки), популярним було гасло: «Любов до знання і наука збирає в розсіянні сущих». Цю місію збирання людей довкола вічних цінностей, якими в академічному середовищі є, зокрема, чесний пошук істини й вірність правді, Український католицький університет продовжує виконувати. Адже змінюються суспільні епохи й соціополітичні обставини, але незмінною є основна мета науки та знань у світі, який ми з Божої волі покликані пізнати.

Український католицький університет активно розбудовується, і Церква має високий обов'язок усіляко підтримувати його розвиток. Наша церковна спільнота повинна мати свій потужний інтелектуальний центр, який міг би задавати тон вищій освіті всієї України і який у деяких ділянках робить це вже сьогодні. В майбутньому ми вбачаємо в цій структурі не тільки кузню кадрів, котрих сьогодні так потребує наша Церква і все українське суспільство, а й своєрідний мозковий центр, який об'єднуватиме наші найкращі інтелектуальні сили.

Попри належну академічну автономію Український католицький університет не є стороннім тілом для нашої Церкви. Він є і буде тим, чим ми самі будемо його співтворити. Тому запитання, хто буде його студентами, а згодом і випускниками, має основоположне значення для майбутнього цього закладу. І саме в цій ділянці ми, як велика церковна спільнота, можемо Університетові легко допомогти.

Звертаюся до всіх вас із проханням підтримати вступну кампанію до УКУ й посилати до цього навчального закладу своїх синів і дочок, а також своїх духовних дітей та вихованців, щоб вони підтримали великий задум цього Університету – поєднати у своїх засадах віру і розум. Заздалегідь сердечно дякую вам за посильну підтримку цього важливого осередку Української Греко-Католицької Церкви.

Благословення Господнє на вас!

+ СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
17 червня 2011 року Божого

Календар подій

23-го липня, 2011 р.: "Будучи Східним Католиком в Сьогоднішньому Світі", Святоуспенський Візантійський Францісканський Чоловічий Монастир, Sybertsville, Pa, промовець о. Іван Сенів. За детальнішою інформацією, звертайтеся до: Bob Leggo at BLeggo127@gmail.com

31-го липня, 2011 р.: День Української Семінарії в St. Nicholas Picnic Grove, Route 901, Primrose, Minersville, PA. За інформацією телефонуйте 570-874-1101 або e-mail ibah@aol.com.

31-го липня, 28-го серпня 2011 р.: Літургія в римо-католицькій церкві Св. Едмонда, Rehoboth Beach, DE, о 5:00 год. попол. За інформацією телефонуйте 302-762-551

13-14-го серпня, 2011 р.: Щорічний Святоуспенський Відпуст в Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії, Sloatsburg, NY.

20-21-го серпня, 2011 р.: Річний пікнік парафій Святого Івана (Maizeville) і Святого Михаїла (Frackville) Українських Католицьких церков, в суботу, 20-го серпня, з 1:00 год. пополудні до 9:00 вечора, і в неділю, 21-го серпня, з 12:00 год. полудня по 8:00 год. вечора, в St. John's Picnic Grove в Maizeville. За довідками телефонуйте 570-874-1101 або e-mail ibah@aol.com.

21-го серпня, 2011 р.: Український Народний Фестиваль. Українсько-Американський Спортивний Центр "Тризуб", County Line & Lower State Roads, Horsham, PA. Святкування починаються в 12:00 год пополудні. www.tryzub.org

10-го вересня, 2011 р.: Український Культурний Фестиваль в Українській Католицькій Церкві Св. Стефана, 1344 White Oak Bottom Road, Toms River, NJ з 12:00 год. полудня до 6:00 год. вечора. За інформацією телефонуйте 732-505-6053

17-го вересня 2011 р: Грандіозна Церемонія Посвячення оновленого житлового комплексу

Календар подій

„Вознесіння", 911 N. Franklin St., Філадельфія, ПА. За інформацією телефонуйте 215-922-1116.

26-29-го вересня, 2011 р.: Реколекції Духовенства в Long Branch, NJ

2-го жовтня, 2011 р.: Столітня Проща - Сестри Чину Святого Василія Великого

7-9-го жовтня, 2011 р.: Конвенція ЛУК, Holiday-Inn Airport, Cheektowaga, NY

6-го листопада 2011 р.: Сестри Чину Святого Василія Великого святкують Століття відправою Літургії в Катедрі Непорочного Зачаття в Філадельфії, ПА.

"Шлях" перебуватиме у ЛІТНІЙ ВІДПУСТЦІ.

Наступний номер "Шляху" вийде 14-го серпня.

Будь-які новини підчас відпустки будуть поміщені на нашій веб-сторінці і „Blog"

www.ukrarcheparchy.us

www.thewayukrainian.blogspot.com

THE WAY
UKRAINIAN CATHOLIC BI-WEEKLY

Editorial and Business Office:
827 N. Franklin St.
Philadelphia, PA 19123
Tel.: (215) 627-0143
Online: www.ukrarcheparchy.us
E-MAIL: theway@ukrarcheparchy.us
Blog: www.thewayukrainian.blogspot.com
Established 1939

THE WAY Staff
Msgr. Peter Waslo, Teresa Siwak, Fr. Ihor Royik

The Way is published bi-weekly by the Apostolate, Inc.,
827 N. Franklin St., Philadelphia, PA.
Articles and photos proposed for publication should be in the Editor's office at least two weeks before requested date of publication. For advance notice of the upcoming events, kindly send one month in advance. All articles must be submitted in both English and Ukrainian languages, THE WAY will not translate proposed articles. All materials submitted to THE WAY become the property of THE WAY.